

NAWAŁA (4) *sb*

nawała *f* (1), **nawał** *m* (1), nawała *a.* nawał (2); nawała *KlonFlis*; nawał *GosłCast*.

ną-, [na-]; -wał- (3), -wał (1).

sg A nawał (1). ◊ *I* nawałą (1). ◊ *pl N* nawały (2). ◊ [G nawał(o)w.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

1. *Silna fala* (3) : Z yie cny Męonides/ póki rozłożyły S ymois w morze pędzi śwóy nawał pieniały.
GosłCast 9.

Wyrażenie: »morskie nawały« (2): Mnogieć łą morłkie nawały/ W rzekách też vpor niemály *BierEz* B4v; Niech wzywa Krolá który wiátry łkáłá Przywálił/ w ichry y z morłką nawałą. *KlonFlis* B3.

[*Przen* (1) : iż ten przyłzły Kościoł/ zá thák wiele á wielkich biiących nań Náváłow/ niemiał się namniey nárułzyć *HerburtArt* 88 (*Linde*).]

2. *Niepogoda: gwałtowne opady lub silny wiatr* (1) :

W połączeniu szeregowym (1): Nie łzkodzi mu łufza/ defzcz/ niebiełkie nawały *KlonWor* 79.

Synonim: 1. szturm.

Cf NAWALSTWO, NAWAŁNOŚĆ

ASt